

**Referat fra fjerde møde i Vandløbsforums arbejdsgruppe 1 om
prioritering af en styrket vandløbsbindsats gennem en vurdering af
danske vandløbs naturværdi d. 24. oktober 2013**

Eksterne deltagere:

Winnie Heltborg Brøndum, Videncentret for Landbrug
Niels Peter Nørring, Landbrug & Fødevarer
Erik Jørgensen, Landbrug & Fødevarer
Poul Vejby-Sørensen, Bæredygtigt Landbrug
Peter Rosendal, Bæredygtigt Landbrug
Jan Hjeds, Danske Vandløb
Søren Hansen, Danske Vandløb
Kaare Manniche Ebert, Danmarks Sportsfiskerforbund
Henning Mørk Jørgensen, Danmarks Naturfredningsforening
Jens Pedersen, KTC
Sten Bøgild Frandsen, KTC
Anne-Marie Knuth-Winterfeldt, NaturErhvervstyrelsen
Hans Thodsen, DCE
Poul Nordemann Jensen, DCE
Peter Kaarup, Naturstyrelsen
Katrine Fabricius, Naturstyrelsen
Lykke Guldbrandt, Naturstyrelsen
Rune Raun-Abildgaard, Naturstyrelsen (kun fra pkt. 4)

Dagsorden, jf. mødeindkaldelse af 23. oktober 2013

- 1) Godkendelse af dagsorden
- 2) Godkendelse af referat af møde 21/10-2013
- 3) Oplæg fra DCE: Udpegningsscenarier
- 4) Afgræsning af små vandområder
- 5) Interkalibrering og interkalibreringens betydning for identifikation af vandløb til medtagelse i vandplanerne v./ Danske Vandløb
- 6) Disposition for gruppens leverance
- 7) Drøftelse af videre proces, herunder leverance fra gruppen
- 8) Evt.

~oOo~

Ad dagsordenspunkt 1)

Naturstyrelsen ved kontorchef Peter Kaarup (PK) bød velkommen med håbet om, at man trods den sene udsendelse havde haft tid til at orientere sig i materialet til dagens møde.

I forbindelse med præsentation af dagsordenen nævnte PK, at Naturstyrelsen havde sendt et udkast til gruppens leverance, som man håbede, gruppen kunne

begynde drøftelserne af, da gruppens arbejde jo skulle udmunde i et skriftligt produkt.

Bæredygtigt Landbrug fandt det besynderligt, at man skulle forholde sig til noget skriftligt, inden gruppens drøftelser var afsluttede, og at styrelsen på den måde brugte sin tid forkert, når nu afvandingsinteressenterne efterspurgte andre notater. Man havde desuden fra starten opfordret til, at arbejdet i forummet gik tidligt i gang. Landbrug & Fødevarer støttet af Danske Vandløb erklærede sig ligeledes utilfreds med processen, idet man fandt, at forummet var kommet alt for sent i gang taget i betragtning, at ministeren allerede december 2012 udmeldte, at Vandløbsforum var nedsat.

KTC fandt det relevant at drøfte en disposition for gruppens skriftlige leverance og henviste i øvrigt til, at der ikke blev brugt mere tid på at drøfte proces. Danmarks Naturfredningsforening henviste i den forbindelse til, at afvandingsinteressenterne kunne skrive et papir om processen, som deltagerne så kunne tilslutte sig eller ej, så man ved gruppens møder kunne bruge tiden på indhold i stedet.

PK understregede, at man fra Naturstyrelsens side også fandt, at tidsplanen var presset, men ikke desto mindre skulle der leveres et produkt. Gruppen havde sammen forpligtet sig til dette ved at godkende projektbeskrivelse og kommissorium.

Der blev rejst ønske om, at en række emner blev taget op under punktet eventuelt. Se referatets pkt. 8).

Dagsordenen blev herefter godkendt.

Ad dagsordenspunkt 2)

Der var en række rettelser til referatet af møde i gruppen d. 21/10-13:

Bæredygtigt Landbrug samt Danske Vandløb ønskede indført midt side 2, at DVFI kunne bruges til klassifikation af henholdsvis naturlige og stærkt modificerede vandløb.

Landbrug & Fødevarer havde en ændring til midt side 3, hvor man påpegede det uacceptable i at tage udgangspunkt i DVFI blandt andet ud fra princippet "en ude, alle ude".

Bæredygtigt Landbrug, Landbrug & Fødevarer samt Danske Vandløb ønskede sidste sætning i 4. afsnit på side 3 ændret til: "(...), at man med den danske udpegningsmetode ikke fulgte vandrammedirektivet. Organisationerne mente derudover, at man i øvrigt skulle foretage konsekvensvurderinger i henhold til direktivet."

KTC ønskede en formulering ændret nederst side 3, idet man ikke "foreslog", men "spurgte" til hældning i forhold til de 42.000 km udeladte vandløb i øvelsen.

Danske Vandløb ønskede øverst side 4 fremført, at metoden med at lægge naturværdi til grund for identifikation af vandløb ikke var korrekt. Side 4 midt ønskede man indført, at små vandområder med opland under 10 km² netop udgjorde den gruppe vandløb, der ifølge figur 8 i guidance document 2 ikke skulle identificeres, fordi disse vandløb ikke var betydelige vandområder.

KTC ønskede side 4 nederst korrigeret, at man spurgte til, om ikke det var korrekt, at Danmark havde valgt system B og i så fald, hvoraf det fremgik i Naturstyrelsens notat om afgrænsning af små vandområder.

Danske Vandløb samt Landbrug & Fødevarer ønskede, at det nederst side 4 blev påpeget, at vandrammedirektivet var et minimumsdirektiv, og at overimplementering ikke påtales af Kommissionen.

Landbrug & Fødevarer ønskede sidste del af 5. afsnit på side 5 formuleret som følger: ”Man kunne med en beslutning i Folketinget nationalt vælge at beskytte (...)”

Endelig skulle der i 6. afsnit på side 5 gennemføres en redaktionel rettelse.

Med reference til teksten øverst side 4 i referatet af møde d. 21/10 vedrørende inddragelse af de øvrige 42.000 km vandløb var Danske Vandløb af den opfattelse, at Nikolai Friberg fra DCE på mødet havde sagt, at der ikke ville komme flere af de 42.000 km vandløb med. Danmarks Naturfredningsforening mente, at DCE var korrekt citeret. Det blev besluttet, at Danske Vandløb måtte sende et udkast til den konkrete formulering, som herefter kunne drøftes med Nikolai Friberg.

Naturstyrelsen tilkendegav at ville indføre de nævnte ændringer i referatet af mødet 21/10-13, som med disse rettelser kunne anses for værende godkendt.

Ad dagsordenspunkt 3)

DCE fulgte ved et kort oplæg op på de spørgsmål, som arbejdsgruppen havde haft til DCE ved sidste møde.

./.
Således viste DCE en oversigt over fordelingen på vandløbstype af de vandløb, der i DCE's eksempel fra mødet d. 21/10 ville blive dømt inde i vandplanerne på baggrund af DVFI som udpegningskriterium. (Der henvises til vedlagte oplæg).

Ligeledes havde DCE udarbejdet en oversigt over det km-antal vandløb, der ville blive dømt inde i vandplanerne ved kun at medtage type II- og III-vandløb (9329 km). Den nationale fordeling af disse vandløb blev vist på et kort.

Endeligt viste DCE eksempler på, hvordan disse 9329 km vandløb kunne suppleres, hvis type I-vandløb ligeledes blev inkluderet med afskæringskriterier i forhold til fald og slyngning. Der blev vist forskellige eksempler afhængig af skaleringen af disse to kriterier.

Landbrug & Fødevarer spurgte til, om man havde data, der korresponderede med interkalibreringen i EU, hvor man karakteriserede vandløb med en vandløbsbredde under 3 m som små. DCE kunne oplyse, at der i det anvendte materiale var medtaget type I-vandløb med en bredde på 2 meter eller derunder. FOT-temaet skar ved 2,5 meter.

Danmarks Sportsfiskerforbund påpegede, at der var risiko for at afskære de små fine vandløb ved at udlade type I-vandløb. Landbrug & Fødevarer pointerede i den forbindelse, at man jo skulle kunne nå en god til stand på alle kvalitetsparametre i disse vandløb, hvilket Danmarks Sportsfiskerforbund ikke mente, ville være et problem i forhold til fisk.

Bæredygtigt Landbrug spurgte, om man kunne opnå bedre økologisk tilstand ved at udrette et vandløb. PK understregede, at nærværende arbejdsgruppe ikke drøftede indsatser.

KTC spurgte, hvordan man sikrede kontinuitet i vandløbssystemet, så man undgik ”stumper” af vandløb, der var målsatte i et system, der ellers ikke var målsat og vice versa. DCE forklarede, at man ikke havde data for, hvad der lå opstrøms, hvorfor en sådan opgave ville skulle ske rent praktisk. Man ville ikke kunne regne sig frem til den konkrete løsning. PK understregede i den forbindelse, at gruppen ikke skulle forestå den konkrete udpegnings, men komme med anbefalinger til kriterierne, der skulle lægge til grund herfor. Der var dog ikke noget i vejen for, at gruppen kom med anbefalinger til den praktiske gennemførelse af udpegningsen. Danske Vandløb nævnte, at organisationens forslag om kun at benytte vandopland som kriterium ville sikre kontinuitet i vandløbssystemerne.

Danske Vandløb støttet af Videncentret for Landbrug ønskede at se kortmateriale for alle DCE's eksempler, idet man fra Danske Vandløbs side var bekymret over de forskelle, der ville være som følge af forskellen i grundighed i de tidligere amter for så vidt angik udpegnings af og indsatskrav for vandløb. KTC påpegede i den forbindelse, at ligeegyldigt hvilke eksempler, der ville blive vist, ville man kunne se en forskel, når man brugte de 28.000 km og ikke de 70.000 km som udgangspunkt. Det kunne være dejligt at lave øvelsen på alle 70.000 km vandløb, men faktum var, at data herfor ikke fandtes. Bæredygtigt Landbrug, Danske Vandløb samt Landbrug & Fødevarer fremhævede, at der med dette var tale om forskelsbehandling og omstændigheder, der kunne føre til konkurrenceforvridende foranstaltninger. Det blev af organisationerne fremhævet, at det var et problem at bruge det gamle datagrundlag, hvis det nu viste sig, at det var forkert. Det måtte gruppen medtage i sine overvejelser, hvilket NaturErhvervstyrelsen var enig i. NaturErhvervstyrelsen fremhævede, at gruppens opgave var at se på kriterier for naturverdi, og de databehov, det måtte give anledning til at forfølge, måtte håndteres efterfølgende. Naturstyrelsen afsluttede punktet med at understrege, at arbejdsgruppen netop havde til formål at finde nye objektive kriterier for udpegningsen af vandløb, men at udgangspunktet måtte være det eksisterende datagrundlag. PK understregede i øvrigt, at det var et helt legitimt ønske at se konsekvenser af valgte modeller på korteksempler.

Ad dagsordenspunkt 4)

PK gav ordet til jurist i Naturstyrelsen, Rune Raun-Abildgaard (RRA), som havde forfattet det notat om afgrænsning af små vandområder, som gruppen allerede havde drøftet ved mødet d. 21/10.

RRA fremlagde indledningsvist de anvisninger, direktivteksten giver for så vidt angår afgrænsning af vandområder. Anvisningen i direktivet er overordnet, at der skal være tale om en afgrænset og betydelig mængde overfladevand, jf. direktivets artikel 2, nr. 10. Direktivets bilag 2, pkt. 1.1, om karakterisering af overfladevandområder indeholder tekniske anvisninger for typologiseringen af de forskellige kategorier af overfladevand ved brug af hhv. et typologisystem A eller system B. Kun system A opererer med størrelsetypologier på grundlag af afstrømningsområde (for vandløb og søer), hvor den mindste type vandløb (lille vandløb) har et afstrømningsområde på 10-100 km². Det fremgår af bilaget, at medlemsstaterne ved benyttelse af system B skal præstere samme opdelingsgrad, som de ville have opnået ved system A.

Afgrænsning, karakterisering og typeinddeling af overfladevand er ikke et mål i sig selv, men et middel til at nå direktivets mål og skal derfor ske i overensstemmelse med

direktivets formål, jf. artikel 1, og mål om at opnå mindst god tilstand i alle vandområder, jf. artikel 4.

Et bidrag til afgrænsning af vandområder findes i guidance document nr. 2, hvor afsnit 3.5 vedrører "*Small element of surface water*". Afsnittet slår først fast, at det er direktivets formål at etablere en ramme for beskyttelse af alt vand, og at medlemslandene skal sikre, at gennemførelsen af direktivets bestemmelser opnår dette. Overfladevand kan dog bestå af et stort antal af meget små vandområder i forhold til hvilken den administrative byrde ved administration af disse områder kan blive enorm.. Direktivet indeholder ikke en mindste grænse/bagatelgrænse for vandområder, men direktivets typologisystem A indeholder specifikke størrelsesdiskreptorer. Det anbefales i vejledningen, at system As specifikke størrelsesdeskriptorer benyttes. Der vil dog fortsat være en række afgrænsede vandområder, der er mindre end størrelsesdeskriptorerne i system A og der gives i flow diagrammet i afsnittets figur 8 et forslag til, hvorledes disse små vandområder beskyttes. Det udpensles sammenfattende i afsnittet, at der tilkommer medlemslandene et skøn i forhold til, hvorvidt direktivets formål, der finder anvendelse i forhold til alt overfladevand, kan opnås uden identificering af alle mindre, men afgrænsede og betydelige mængder overfladevand som selvstændige vandområde.

I figur 8 anvises således 3 vurderingsskridt, hvor det første består af en vurdering af om det/de mindre vandområde(r) kan inkluderes i en del af et sammenhængende større overfladevandområde af samme kategori og type. Kan det ikke det, vurderes det om vandområdet har betydning i forhold til direktivets formål, og hvis området ikke vurderes at have dette, er det ikke nødvendigt at afgrænse området. PK opfordrede herefter gruppen til at komme med opklarende spørgsmål.

KTC spurgte til hvilket system, der benyttes i Danmark, hvortil RRA svarede, at man i Danmark havde brugt principperne fra begge systemer. Dette undrede Landbrug & Fødevarer, idet der i bilag 2 stod "*ved brug af enten system A eller system B*". KTC erklærede sig i øvrigt enig i Naturstyrelsens udlægning af direktivets regler om afgrænsning af vandområder, idet man i system B skal præstere samme opdelingsgrad, som ville være opnået med system A, og det havde man gjort i Danmark. Videncentret for Landbrug samt Danske Vandløb var af den opfattelse, at den nævnte differentiering skulle ses som en sikring mod underimplementering af direktivet.

Danmarks Sportsfiskerforbund spurgte til, hvorvidt begrebet betydeligt vedrørte størrelse eller kvalitet. RRA svarede, at der henvises til størrelse, men at der altså ikke fandtes et specifikt minimumsareal. Den betydelige mængde vand skulle holdes op imod de kvalitative egenskaber, vandløbet måtte have. RRA understregede i den forbindelse, at vandrammedirektivet skal kunne rumme hele EU's natur, hvorfor direktivforpligtelserne skal tolkes i forhold de nationale særegenheder, jf. også direktivets præambel. Danmarks Naturfredningsforening nævnte i den forbindelse, at et lille vandløb kunne være betydeligt i forhold til at sikre naturen i et større vandsystem.

Bæredygtigt Landbrug ville gerne have bekræftet, at vandrammedirektivet er et minimumsdirektiv, samt at der ville være tale om en overimplementering, hvis

Danmark går ud over forpligtelserne heri. RRA bekræftede, at direktivet var et minimumsdirektiv, og medlemslandene var således som udgangspunkt frit stillet til at indføre nationale særregler, der gik videre i forhold til beskyttelsen af vand, end hvad der fulgte af direktivet. Det var Naturstyrelsens opfattelse, at direktivets minimumsforpligtelse i forhold til selvstændig afgrænsning af små vandområder bestod i, at der skulle foretages en vurdering af om vandområdet havde betydning i forhold vandrammedirektivets formål og mål om mindst god tilstand for overfladevand. PK gav herefter ordet til Danske Vandløb, der på vegne af afvandingsinteressenterne fremlagde sin fortolkning af direktivets regler for så vidt angik afgrænsning af små vandområder.

Danske Vandløb henviste til, at der i vandrammedirektivet eller direktivets vejledninger ikke findes kriterier i form af fysisk, morfologisk, biologisk eller miljømæssig tilstand, som kan berettige at afskære et vandløb fra at indgå i vandplanerne. Med henvisning til direktivets bilag 2 er det eneste entydige kriterium ifølge organisationerne oplandsstørrelse: Har vandløbet et opland mindre end 10 km², skal det ikke indgå i vandplanerne. I Danmark havde man bare rykket hele typologien med en faktor 10, så vandløb med et opland under disse 10 km² indgik i planerne, hvilket imidlertid ikke var i overensstemmelse med direktivets regler. Afslutningsvist viste Danske Vandløb et eksempel på en udgravet grøft, som var inkluderet i første generations vandplaner, og som netop var et eksempel på et vandløb, der fremadrettet ikke gav mening at målsætte.

PK opsummerede herefter drøftelserne ved at fastslå, at der ikke syntes uenighed om, at vandløb med et opland over 10 km² bør indgå i vandplanerne. Uenigheden vedrørte de vandløb, der havde et oplandsareal under denne størrelse. PK åbnede herefter for de indholdsmæssige drøftelser af emnet.

KTC understregede, at man ikke ønskede at have vandløb som det viste med i vandplanerne. Det var netop derfor, man i nærværende gruppe skulle finde kriterier, så sådanne fremover ikke ville medtages i planerne. Man opfordrede afvandingsinteressenterne til at stå ved, at de grundlæggende ikke ønskede type I-vandløb målsat.

Videncentret for Landbrug og Landbrug & Fødevarer understregede, at man ønskede at medtage type II- og III-vandløb i vandplanerne. Type I-vandløb skulle kun medtages, hvis Folketinget ønskede at overimplementere, hvilket ifølge disse organisationer ville være konsekvensen af at medtage disse. KTC erklærede sig uenig heri og fremførte i øvrigt, at man ikke fandt, at afvandingsinteressenternes oplæg havde bibragt til en forståelse af, at vandrammedirektivet skulle forstås på den måde.

PK refererede til en Kommissionsbesvarelse på et spørgsmål stillet af EU-parlamentariker Jens Rohde (V), hvor Kommissionen bekræfter, at den danske fremgangsmåde, hvori små vandområder er medregnet, er i fuld overensstemmelse med vandrammedirektivet. Hertil nævnte Landbrug & Fødevarer, at Kommissionen aldrig ville kommentere en overimplementering.

Danske Vandløb spurgte i den forbindelse, om Naturstyrelsen vurderede, at Kommissionen ville have rejst en sag mod Danmark, hvis man havde udpeget vandløb som i Sverige, der ikke har medtaget små vandområder. RRA påpegede, at direktivforpligtelsen hvilede på en vurdering af nødvendigheden af en selvstændig udpegnings af de små vandløb i forhold til indfrielsen af direktivets formål og mål. Hvis den naturfaglige vurdering var, at det dette ikke var nødvendigt, måtte det

forventes, at Kommissionen ikke ville rejse kritik eller tage skridt til at indlede en traktatkrænkelsessag, medmindre Kommissionen var helt uenig i vurderingen. En henvisning til, at de små vandløb ikke var afgrænsede alene fordi vandløbene havde et afstrømningsområde under 10 km² med henvisning til typologisystem A – eller at det ikke forelå interkalibrerede typologier for de små vandområder – måtte omvendt forventes at ville blive mødt med kritik fra Kommissionen, da man jo således ikke havde forholdt sig til vandløbenes økologiske betydning, betydning i forhold til beskyttet natur og betydning for andre vandøkosystemer mv..

Danmarks Sportsfiskerforbund var af den opfattelse, at der ville blive rejst en sag, hvis de små vandområder ikke blev beskyttet i de danske vandplaner, da de indeholdt meget særegen natur af stor vigtighed for hele vandløbssystemet.

Landbrug & Fødevarer ønskede oplyst, hvad der var foregået i kommissions- og rådsgrupper for så vidt angik drøftelser om typologisering. Danmarks Naturfredningsforening mente ikke, at søgen i gamle referater mv. om dette emne skulle ske i regi af nærværende arbejdsgruppe, hvor fokus skulle være på at få udarbejdet et produkt. Naturstyrelsen noterede sig ønsket.

Danske Vandløb understregede, at det var vigtigt, at man forstod afvandingsens vigtighed for samfundet som et hele. KTC påpegede, at man havde en stærk vandløbslov, hvor der skulle meget til for at ændre afstrømningen, hvilket Danske Vandløb imidlertid ikke kunne genkende.

Bæredygtigt Landbrug understregede vigtigheden af borgerinddragelse og konsekvensvurderinger, når beslutninger vedrørende den endelige udpegning af vandløb skulle tages. PK fremhævede i den forbindelse, at det netop var et udtryk for borgerinddragelse, at Vandløbsforum var nedsat, ligesom vandrådene i forslag til ny lov om vandplanlægning forventes at blive det. Bæredygtigt Landbrug ønskede, at man lod Finansministeriets ”overimplementeringskontor” se på sagen, hvilket Naturstyrelsen noterede sig.

Landbrug & Fødevarer spurgte DCE, hvor mange km type I-vandløb med DVFI lig eller over 5, der ville forsvinde, hvis man anvendte en model, hvor kun type II- og III-vandløb blev medtaget. DCE svarede, at der ville være tale om 4470 km vandløb.

Naturstyrelsen opsummerede punktet med en konklusion om, at der syntes udkrystalliseret et billede, hvorefter afvandingsinteressenterne ønskede en grænse trukket ved vandløb med 10 km² opland. Hvis man fra politisk side ønskede at medtage vandområder med et opland mindre end dette, kunne organisationerne gå med til at medtage visse ud fra strenge naturfaglige kriterier, idet det dog skulle stå meget klart for politikerne, at der i afvandingsinteressenternes øjne ville være tale om en overimplementering af direktivet, der kunne skade Danmarks konkurrencedygtighed. Heroverfor stod KL, KTC, Danmarks Sportsfiskerforbund samt Danmarks Naturfredningsforening, der fandt, at medtagelse af små vandområder med betydning for opfyldelse af Vandrammedirektivets formål og mål var en forpligtelse i henhold til direktivet, som man således ønskede at medtage i vandplanerne. I gruppens leverance ville disse to alternativer klart kunne beskrives.

Ad dagsordenspunkt 5)

PK gav ordet til Danske Vandløb, der på vegne af afvandingsinteressenterne havde ønsket at få interkalibrering på som punkt på dagsordenen.

Danske Vandløb pointerede, at interkalibrering kun havde fundet sted på type II- og III-vandløb. Der henvises i den forbindelse til en NOVANA-rapport og forsker Jens Skriver, hvoraf det fremgik, at små vandløb har sværere ved at nå miljømål, fordi habitatmulighederne var mindre. Det var derfor nytteløst at sætte samme miljømål for de små vandløb som for de større vandløb. Landbrug & Fødevarer supplerede ved at fremføre, at man ikke skulle udpege vandløb, man på forhånd vidste ikke kunne opnå en høj score på DVFI-indekset Danmarks Naturfredningsforening spurgte, hvor præcist og i hvilken rapport DMU- forskere skrev, at små vandløb skulle have sværere ved at nå miljømålene, idet udsagnet forekom direkte i modstrid med mange genopretningsprojekter og -erfaringer, der alle pegede i retning af det relativt simple i at forbedre selv små vandløbs økologiske parametre og eksempelvis få en stor samfundsnyttig effekt på ellers omkostningstung okkerforurening. Organisationen spurgte i øvrigt til, hvilken viden Landbrug & Fødevarer baserede sin viden på vedrørende små vandløbs potentiale ift. at opnå miljømålene.

Naturstyrelsen påpegede, at blot fordi man ikke interkalibrerede et vandløb kunne man ikke slutte, at man ikke havde en forpligtelse til at målsætte dette vandløb i henhold til direktivet. Meningen med interkalibreringen var at sikre, at alle medlemslandene anvendte samme eller sammenlignelige parametre ved klassificering af økologisk tilstand.

KTC understregede, at DVFI var udviklet til at gælde i alle vandløb. Systemet var så oversat, så det kunne sammenlignes med andre landes.

DCE understregede, at man ikke mente, man kunne tolke den omtalte NOVANA-rapport på den måde, afvandingsinteressenterne gjorde. Det var helt normalt, at der var flere dyr i store vandløb, men det betød ikke, at små vandløb ikke kunne opnå faunaklasse 5, 6 eller 7. Man var meget interesseret i at få den udlægning, Jens Skriver ifølge organisationerne skulle have ytret herom, på skrift fra Jens Skriver. KTC støttede dette argument.

Landbrug & Fødevarer efterspurgte igen et notat om interkalibrering af små vandområder. Når styrelsen påpegede, at der fandtes en type af vandløb med opland under 10 km² ville man sikre sig, at disse var interkalibreret korrekt, så den danske konkurrenceevne ikke blev forringet.

Naturstyrelsen påpegede, at det førømtalte svar, som Kommissionen havde givet Jens Rohde, ligeledes berørte interkalibrering, hvor Kommissionen udtaler, at DVFI 5 er i overensstemmelse med EU's interkalibrering.

Ad dagsordenspunkt 6)

PK nævnte, at Naturstyrelsen havde tilkendegivet at ville begynde at levere tekst til den disposition til gruppens leverance, som arbejdsgruppen kort havde drøftet ved sidste møde den 21/10. Et udkast hertil var rundsendt inden nærværende mødet. PK udbad sig kommentarer til strukturen i det tilsendte.

KTC fandt, at oplægget overordnet så godt ud, herunder at det var essentielt at bevare flow diagrammerne i oplægget. Det kunne desuden være, der skulle medtages noget om skaleringen af de forskellige kriterier i gruppens leverance.

Danmarks Naturfredningsforening mente også, der var tale om et godt udkast. Organisationens synspunkter skulle givetvis oplødes fx i forhold til brugen af DVFI som indgangskriterium, men der var et godt udgangspunkt for arbejdet.

Landbrug & Fødevarer pointerede, at hvis afvandingsinteressenternes synspunkter blev synliggjort i slutproduktet, ville det være muligt at nå et fælles produkt, der også ville være et godt værktøj for de kommende vandråd.

Der var ikke yderligere kommentarer til strukturen, hvorfor Naturstyrelsen tilkendegav at ville gå videre med at udfærdige leverancen efter den lagte linje. Drøftelse af arbejdspapiret skulle være hovedemnet på mødet den 30. oktober.

Ad dagsordenspunkt 7)

Det blev besluttet, at næste møde i gruppen d. 30/10 skulle have karakter af et egentligt skrivemøde, hvor man sammen udarbejdede konkrete formuleringer på basis af Naturstyrelsens udkast.

Det blev desuden pointeret, at dokumenter til arbejdsgruppen cirkuleres via sekretariatet.

Ad dagsordenspunkt 8)

KTC ønskede at drøfte henvendelse vedr. repræsentanter i arbejdsgruppen.

Danske Vandløb ønskede at levere en replik på KTC's indspil vedrørende samfundsmæssige hensyn og værdier.

Bæredygtigt Landbrug ønskede at drøfte et af organisationen på forhånd cirkuleret notat om måleparametre fra fiskevandsdirektivet.

Der blev ikke tid til at gennemføre punktet eventuelt, hvorfor det blev besluttet at tage de ønskede punkter op ved næste møde i gruppen.